

Fogtmann: Jeg nødes til et Par korte Bemærkninger endnu om denne Amtmandsbolig. Da det ærede Medlem for Odsherred (P. Madsen) tog Ordet for at forsvare sin Amtmand, begyndte han paa en Maade, som jeg meget maa beklage, idet han sagde, at naar der skulde opføres ny Bygninger eller den Slags Ting, var der altid personlige Interesser, der gjorde sig gældende, og som vilde have snart en Ting her, snart en Ting der. At dette kan være Tilfældet og for saa vidt er Tilfældet i større eller mindre Grad, er saa almindelig kendt, at hvis det ærede Medlem kun tænkte herpaa i al Almindelighed, kunde han have sparet sin Ulejlighed, da der jo ikke er nogen her i Salen, der ikke ved det. Naar det nævnes her, maa det absolut gøre Indtryk af, at det i dette specielle Tilfælde er personlige Interesser, der spille en Rolle under Striden om, hvordan dette Foretagende skal udføres; ellers vilde det ærede Medlems Udtalelser være saa overflødige, at han vilde have tjent os ved ikke at fremkomme med dem. Jeg har fremstillet Sagen aldeles sagligt og objektivt og har ikke haft Grund til at gøre andet; jeg havde heller ikke tænkt mig, at det ærede Medlem skulde give mig Foranledning til at tænke paa, at der er personlige Interesser, der medvirke ved dette Spørgsmaal — jeg ved ikke, der er det, og beklager meget, at det ærede Medlem har givet Anledning til, at sligt nævnes. Jeg har netop holdt mig udelukkende til Sagen og mener, at de Synspunkter, jeg fremdrog baade fra Land og fra By, kunde det ærede Medlem være med til at støtte, men da det ærede Medlem ikke har villet støtte Byens Interesse, skal jeg gøre det, idet jeg mener, Landets og Byens Interesser i det Tilfælde ere bundne til hinanden, og at der her er det gunstige Tilfælde, at de netop falde sammen. Jeg havde ment, at vi kunde forhandle om Hovedsynspunkterne, og det af det ærede Medlem fremdragne vilde kunne give Forhandlingen en mindre heldig Karakter.

Det ærede Medlem har jo i Grunden slet ikke forsøgt paa at afkræfte mine Indvendinger. Han har kun søgt at afdæmpe dem, idet han mente, den nuværende Amtmandsbolig er slettere og mindre fyldestgørende, og mente, at de Ulemper, jeg fremhævede, var større, end jeg har nævnt. Derimod sagde det ærede Medlem ikke, at mine Grunde ikke vare rimelige; han forsøgte hverken at bestride Hensynet til Afstanden eller til hele Byens Udvikling. Derimod kom det ærede Med-

lem med nogle andre Tal. Det ærede Medlem sagde ganske vist selv, at 100 Aln fra eller til skulde man ikke trættes om, men jeg skal dog sige det ærede Medlem, at de Tal, jeg nævnte her, ere opgivne af en Landinspektør, og saa plejer man jo gerne at have Tillid til, at de ere korrekte, og de Tal, det ærede Medlem nævnte — jeg ved ikke, hvor han havde dem fra, og det kan ogsaa være mig lige meget — føler jeg mig personlig overbevist om, ere ikke rigtige. Efter det Kendskab, jeg har til Forholdene paa Stedet, kunne de ikke være rigtige i den Forbindelse, hvori de kom — der skulde da være en ny Smutsti, som jeg ikke kender; thi Forholdet ved Vejpassagen og Stipassagen er ikke rigtigt — om der findes et eller andet Hul, hvor man kan slippe igennem ad en anden Vej, ved jeg ikke, men jeg tror det ikke, og jeg tror derfor sikkert, at der er én Fejl ved det ærede Medlems Tal. Men det er i og for sig underordnet; thi vi kunne gaa ud fra, at Afstanden vil blive en saadan, at det i store Træk vil dreje sig om en Tur paa en Fjerdingvej, naar man skal en Tur til Amtmanden og tilbage igen; selv om det ikke er nøjagtigt, kunne vi dog regne med den Afstand som et rundt Tal. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Ruds-Vedby (Jørgensen) sagde, at den Betragtning, det ærede Medlem for Odsherred fremkom med, er altfor naiv, nemlig at Afstanden kun vilde blive en 5—600 Alen længere. Sagen er jo den, at for Øjeblikket ligger Amtmandsboligen paa Byens Hovedgade, og enhver, der har Forretninger i Byen, gaar lige forbi Amtmandens Dør. Hvis Amtmandsboligen derimod skulde flyttes som foreslaaet, skulde man først begive sig en lang Vej ud til den og saa tilbage til det Sted, hvor man skulde begynde sine Forretninger. Det er en saa skrigende Forskel, at at den, der kender Forholdene, ikke kan lade sig dupere af den Oplysning, det ærede Medlem fremkom med.

Det ærede Medlem sagde, at man havde Arkivsagerne staaende omkring paa nogle Herregaarde. Det er muligt — jeg har ikke hørt derom, men jeg kan saa godt tænke mig, at det kan være Tilfældet; jeg kan saa godt fra mine Barneaar huske, at Amtmanden boede paa en af disse Herregaarde, Vognstrup, og naar der altsaa ikke er Plads til Arkiverne i selve Amtmandsboligen, er det jo saa rimeligt, at man lader noget af Arkivet faa Plads paa en Herregaard, hvor der er Plads der-til. Man behøver jo ikke paa Amtmandens